

[Ragnhild Andersen.]

komster, der har meget lidt med Frivillighed at gøre, men under en Handel, der afsluttedes mellem de 4 samarbejdende Partier i 1943, enedes man om som en Tribut til Grundejerne at genindføre denne Uskik. Nu foreslaar vi, at denne alvorlige Fejltagelse rettes.

Ved Ændringsforslag til Lovens § 23 forsøges der fra vor Side tilvejebragt en fornuftig Mening med Bestemmelsen om Ejerenes Vedlighedspligt. Paragraffen er i Dag kun en Skueret, idet den er fravigelig, hvorved hver eneste Grundejer ved en enkelt Bemærkning i Kontrakten, der her i Landet teoretisk set understøttes ved fri Aftale mellem Ejer og Lejer, kan se bort fra de smukke og rigtige Ord om Grundejerens Vedlighedspligt. Denne Meningsløshed bringes ud af Verden, og tillige fastslaas, at Udlejeren er pligtig til at hensætte 7 pCt. af den betalte Leje paa en Vedligheds-konto og paa Lejerens Forlangende udføre en til Kontoens Størrelse paa det paagældende Tidspunkt svarende Vedlighedspligt. Dette Forslag tilstræber at hindre et yderligere Forfald af Lejlighederne og at modvirke den udbredte Fare for Lejerens Sundhed. Der er netop i disse Dage kommet en Bog, der hedder „Hvorfor er vi saa sure?“. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at læse det Afsnit, som en Lejer har skrevet. Det giver en rystende og fuldt sandfærdig Skildring af, hvad en usund Lejlighed betyder i Retning af Sygdom og Ulykke for mange Familier i vort Land, og man kan saa ogsaa som en passende Illustration til den Forhandling, vi fører her i Dag, kikke lidt i den Billedbog, der sidste Aar omdeltes til Rigsdagens Medlemmer, og som hed „Kan vi være dette bekendt?“. Den afgiver faktisk en bedre Motivering for vort Ændringsforslag om Vedlighedspligt, end jeg er i Stand til at give.

Ved Ændringsforslaget til Lovens § 38 h er der tilvejebragt den rigtige og saglige Løsning af Varmemaalerspørgsmaalet, som et Folketingsudvalg nu i tre Maaneder for-gæves har forsøgt at finde. Det maa naturligvis være Lejerne, der betaler hele Brændselsforbruget, som ogsaa selv afgør, hvorvidt de ønsker Fordelingen foretaget efter Varmemaalere eller ej.

Ved Forslagets ny § 00 indføres rimelige og naturlige Bestemmelser om Varmemester og Varmeingeniør. Varmemestrene administrerer i Varmekældrene store Millionbeløb, der udredes af Lejerne. Den dygtige Varmemester er den eneste Faktor, der betyder noget reelt i brændselsbparende

Henseende. Men det har desværre i mange Tilfælde vist sig, at Ejeren modsætter sig Lejernes Ønske om at faa en ukvalificeret Varmemester fjernet, fordi Ejeren ikke er personligt økonomisk interesseret i Brændselsforbruget eller i Betalingen af Varmemesterens Løn. Derfor maa der lovgives om dette Forhold, og det er saa meget mere paa sin Plads, som der nu ved Handelsministeriets Mellekomst er oprettet en udvidet Varmemesterskole, hvor der efter bestaaet Eksamen udstedes Bevis for Varmemesterens Kvalifikation. Hensigten med, at man i Begyndelsen af Krigen indførte Bestemmelser om Lejernes Pligt til at betale Honorar til Varmeingeniøren paa Varmeregnskabet, maa ogsaa have været, at der derved skulde opnaas større Brændselsbparelse, men det har vist sig, at denne Bestemmelse har kunnet misbruges, saa at baade Varmeingeniør og tillige ukvalificerede Folk uden at præstere et effektivt Tilsyn, der medførte Beparelse for Regnskabet, har kunnet oppebære Honorar. Dette søges forebygget ved § 00.

I Ændringsforslaget til Lovens § 39 bestemmes bl. a., at Fyringsrapporter skal være vedlagt Varmeregnskabet. Ministeriet har paa Forespørgsel erklæret, at Lejerne ikke kan gøre Krav paa Dokumentation for det udførte Arbejde. Den nu foreslaaede Bestemmelse tilvejebringer Hjemmel herfor.

I Fremlejebestemmelserne sker der ved de af os foreslaaede Ændringer til Lovens § 64 e først og fremmest den Ændring, at Opsigelsesforbudet i Fremlejemaal, der er blevet ophævet for alle Fremlejemaal, som stiftes efter den 1. Juni 1947, genindføres i fuld Udstrækning, som det har været gældende siden 1943. Hvad Motiveringen angaar, skal jeg henvisse til mine før fremsatte Bemærkninger.

Ved Ændringer i samme Paragraf foreslaas det, at inddrage Pensionater under Fremlejebestemmelserne, idet det findes urimeligt, at denne Beboelsesform, som saa mange unge Mennesker i Uddannelsesalderen er henvist til, skal være underdraget Kontrol i en Tid, hvor al anden Lejebetaling søges bragt under det offentliges Indseende. I samme Paragraf foreslaas endvidere, at der tillægges Fremlejenævnet Hjemmel til at gøre Godkendelse af en Opsigelse betinget af, at det paagældende Værelse udlejes paa ny, samt at Nævnene faar Hjemmel til at nægte Godkendelse af en Opsigelse, der begrundes med, at Værelset ønskes frigjort til Brug for Tilflyttere fra Provinsen.

Som en Slags Modydelse til Udlejeren for Genindførelse af Forbudet mod Opsigelse